Гуфторҳои

Мансури Ҳошимии Хуросонӣ

Пойгоҳи иттилоърасонии дафтари ҳифз ва нашри осори Мансури Ҳошимии Хуросонӣ ҳафизаҳуллоҳ таъоло

Коди гуфтор: 22

Ақойид

Шинохти халифаи Худованд дар замин

Шуъуни Маҳдӣ ва аҳволи ӯ

Пойгоҳи иттилоърасонии дафтари ҳифз ва нашри осори Мансури Ҳошимии Хуросонӣ ҳафизаҳуллоҳ таъоло

بسم الله الرحمن الرحيم

Ҳашт гуфтор аз он ҳазрат ҳокӣ аз инки вилоят танҳо барои Маҳдӣ аст ва гирифтани авлиёъе ҷуз ӯ ҷойиз нест, балки ширк шумурда мешавад.

1. أخبرنا عبدُ السَّلامِ بْنُ عبدِ القَيُّوم، قال: دَخَلْتُ عَلَى المنصورِ الهاشميِّ الخراسانيِّ و هُوَ في مَسْجِدٍ فَسَمِعْتُهُ يَقُولُ: أَيُّهَا النّاسُ! إنَّ اللّهَ قَدْ جَعَلَ لَكُمُ الْمَهدِيَّ وَليّاً فَاتَّخِذُوهُ وَليّاً وَ لا تَتَّخِذُوا مِنْ دُونِهِ أَولياءَ قَلِيلاً ما تَذَكَّرُونَ! فَقامَ رَجُلٌ أَحْوَلُ مِنْ بَيْنِ النّاسِ فَقالَ: وَ هَلْ خَلَقَ اللّهُ الْمَهْدِيَّ؟! قالَ: نَعَمْ و إنَّهُ لَيَأكُلُ الطَّعامَ و يَمْشِي في الْأسواق! قال الرّجلُ: و هَلْ رَأَيْتَهُ أنتَ بِعَيْنَيْكَ؟! فَسَكَتَ المنصورُ و لَمْ يُجِبْهُ حتّى سَأَلَهُ الرَّجُلُ ثَلاثاً، فَقالَ: ما كُنْتُ لِأَدْعُوَكُمْ إلى مَنْ لَمْ أَرَهُ! قال الرّجلُ: فَلِمَ لا يَخْرُجُ إلينا لِنَتَّبِعَهُ؟! قال: يَخافُ! قال الرّجلُ: مِمَّ؟! قالَ: مِنَ الْقَتْلِ -و أَشارَ إلى حَلْقِه! قال الرّجلُ: فَما لَكَ لَمْ تَخَفْ كَما خافَ صاحِبُكَ فَخَرَجْتَ إلَيْنا؟! قالَ: لِأَنّي لا أُبالِي بِالْقَتْلِ إنْ قُتِلْتُ و هُوَ حَيٌّ و لكِنَّهُ لا خَيْرَ في الْحَياةِ بَعْدَهُ! قال الرّجلُ: فَتعالَ نَقْتُلَكَ الآنَ إن لَمْ تُبالِ بِالْقَتْلِ! فَقامَ إليهِ رجالٌ مِنْ أَنْصارِ المنصورِ كانوا في المَسْجِدِ لِيأخُذُوهُ فَأَشارَ إلَيْهِمُ المنصورُ أنِ اجْلِسُوا فَجَلَسُوا، ثُمَّ قالَ لِلرَّجُلِ: بِأَيِّ ذَنْبٍ تُرِيدُ أنْ تَقْتُلَنِي أَيُّهَا الرّجل؟! قالَ: لِكِذْبِكَ! قالَ المنصورُ: و ما كِذْبِي؟! قال: قَولُكَ إنَّ اللّهَ خَلَقَ المَهْدِيَّ و هُوَ يَأكُلُ الطَّعامَ و يَمْشِي في الأسواق! قالَ المنصورُ: أ هٰذا كِذْبٌ؟! قال: نَعَمْ و قَولُكَ أنَّكَ رَأَيْتَهُ بِعَيْنَيْكَ فَتَدْعُو إليه! قالَ المنصورُ: أ هٰذا كِذْبٌ؟! قال: نَعَمْ و قَولُكَ أنَّهُ لا يَخْرُجُ إلَينا لِخَوفِهِ مِنَ الْقَتْلِ! قالَ المنصورُ: أ هٰذا كِذْبٌ؟! قالَ: نَعَمْ! فَقالَ المنصورُ: إجْلِسْ أَيُّهَا الرّجلُ! فَإنَّكَ كَذَبْتَ ثَلاثاً لَمْ تُحِطْ بِواحِدٍ مِنْها عِلْماً فَوَ اللّهِ لَنْ تُفْلِحَ بَعْدَ هٰذا أَبَداً! قالَ عبدُ السَّلامِ: فَبَلَغَنا أنَّ الرَّجلَ ذَهَبَ مالُهُ و وَلَدُهُ و أَصابَهُ داءٌ لا دَواءَ لَهُ حتّى تَرَكَ الصَّلاةَ ثمّ قَتَلَ نَفْسَهُ!

Тарҷумаи гуфтор:

Абдуссалом ибни Абдулқайюм моро хабар дод, гуфт: Бар Мансури Ҳошимии Хуросонӣ ворид шудам дар ҳоле ки дар масҷиде буд, пас шунидам ки мефармояд: Эй мардум! Ҳароина Худованд барои шумо Маҳдиро валӣ қарор додааст, пас ӯро валӣ бигиред ва ғайри ӯ авлиёъе нагиред, андаке мутазаккир мешавед! Дар ин ҳангом марде ки чашми ӯ чап буд аз миёни мардум бархост ва гуфт: Оё Худованд Маҳдиро халқ кардааст?! Он ҳазрат фармуд: Оре ва ҳароина ӯ таъом мехурад ва дар бозорҳо роҳ меравад! Мард гуфт: Оё ту худат ӯро бо ду чашмат дидаи?! Пас Мансур сукут кард ва ба ӯ посухе надод, то онки мард се бор пурсишашро таркрор кард, дар ин ҳангом он ҳазрат фармуд: Ман шуморо ба сӯӣ касе ки надида бошам даъват намекунам! Мард гуфт: Дар ин сурат чаро ба сӯӣ мо берун намеояд то аз ӯ пайравӣ кунем?! Фармуд: Метарсад!

Мард гуфт: Аз чи?! Фармуд: Аз кушта шудан –ва ба ҳалқи худ ишора намуд! Мард гуфт: Пас чаро ту натарсидӣ ҳамон тавр ки рафиқат тарсид ва ба сӯӣ мо берун омадӣ?! Фармуд: Ба хотири инки ман аз кушта шудан наметарсам агар дар ҳоле кушта шавам ки ӯ зинда аст, вале хайре дар зинда мондан баъд аз ӯ нест! Мард гуфт: Пас биё ки инак мо туро бикушем агар аз кушта шудан наметарсӣ! Дар ин ҳангом мардоне аз ёрони Мансур ки дар масҷид буданд ба сӯӣ мард бархостанд то ӯро бигиранд, вале Мансур ба онон ишора кард ки биншинед, пас нишастанд; Сипас ба мард фармуд: Ба кадом гуноҳ мехоҳӣ манро бикушӣ эй мард?! Гуфт: Ба хотири дурӯғат! Мансур фармуд: Дурӯғам кадом аст?! Гуфт: Ин суханат ки Худованд Маҳдиро халқ кардааст ва ӯ таъом мехурад ва дар бозорҳо роҳ меравад! Мансури фармуд: Оё ин дурӯғ аст?! Гуфт: Бале ва ин суханат ки ӯро худ бо ду чашмонат дидаи, пас ба сӯяш даъват мекунӣ! Мансур фармуд: Оё ин дурӯғ аст?! Гуфт: Бале ва ин суханат ки ӯ ба хотири тарс аз кушта шудан ба сӯӣ мо берун намеояд! Мансур фармуд: Оё ин дурӯғ аст?! Гуфт: Бале! Дар ин ҳангом Мансур фармуд: Биншин эй мард! Зеро ту се чизро такзиб кардӣ ки ба зеҷ як аз онҳо иҳотаи илмӣ надоштӣ, пас ба Худо савганд пас аз ин растгор нахоҳӣ шуд! Абдуссалом гуфт: Пас ба мо хабар расид ки ин мард ҳамаи амвол ва авлодашро аз даст дод ва ба маризӣ дучор шуд ки дармоне надошт то инки намозро вогузош ва сипас худкушӣ кард!

2. أخبرنا أحمدُ بْنُ عبدِ الرّحمٰنِ الطّالِقانيُّ، قالَ: كُنْتُ بِبابِ المَنْصورِ أَنْتَظِرُهُ فَسَمِعْتُهُ يُكَلِّمُ رِجالاً في الْبَيْتِ فَيَقُولُ لَهُمْ: إنَّ المَهْدِيَّ يَخْشىٰ أن لا يُطاعَ و لَو أنَّهُ ثَبَتَتْ لَهُ قَدَماهُ لَأقامَ كِتابَ اللّهِ و الْحَقَّ كُلَّهُ! أما واللّهِ لا خَيْرَ إلّا في كِتابِ اللّهِ و خَليفَتِهِ في الأرضِ و أمّا ما سِواهُما فَلا! قال: فَخَطَرَ بِبالي كَيفَ يَتَجَرَّءُ أن يَقُولَ هٰذا و المَهْدِيُّ غائِبٌ؟! فَما لَبِثَ أنْ خَرَجَ إلَيَّ مِنَ البَيْتِ و قال: يا أحمدُ! كانَ المَهْدِيُّ أولَى النّاسِ بِالنّاسِ مُنْذُ غابَ عَنْهُمْ! كانَ المَهْدِيُّ أولَى النّاسِ بِالنّاسِ مُنْذُ غابَ عَنْهُمْ! كانَ المَهْدِيُّ أولَى النّاسِ بِالنّاسِ مُنْذُ غابَ عَنْهُمْ! -ثَلاثاً.

Тарҷумаи гуфтор:

Аҳмад ибни Абдурраҳмони Толиқонӣ моро хабар дод, гуфт: Бар дари хонаи Мансури ба интизори ӯ истода будам, пас шунидам бо мардоне дар хона сухан мегӯяд ва мефармояд:

Ҳароина Маҳдӣ метарсад ки итоъат нашавад ва агар ӯ ду пояш барояш устувор шавад ҳароина китоби Худо ва ҳаққро ба таври комил барпо медорад! Ҳон ба Худо савганд хайре нест магар дар китоби Худо ва халифаи Ӯ дар замин ва аммо ғайр аз он ду пас на! (Аҳмад) гуфт: Дар ин ҳангом ба зеҳнам хутур кард ки ӯ чигуна ҷуръот мекунад инро бигӯяд дар ҳоле ки Маҳдӣ ғойиб аст?! Пас чизе нагузашт ки аз хона ба сӯй ман берун омад ва фармуд: Эй Аҳмад! Маҳдӣ аз он ҳангом ки аз мардум ғойиб шуда сазовортарини мардум ба (ҳукумат бар) онон будааст! Маҳдӣ аз он ҳангом ки аз мардум гойиб шуда сазовортарини мардум ба (ҳукумат бар) онон будааст! Маҳдӣ аз он ҳангом ки аз он ҳангом ки аз мардум ғойиб шуда сазовортарини мардум ба (ҳукумат бар) онон будааст! –се мартаба.

3. أخبرنا عبدُ اللّهِ بْنُ حَبيبٍ الطَّبريُّ، قال: سَمِعْتُ المَنصورَ يَقولُ: المَهْدِيُّ سَبيلٌ مَنْ سَلَكَ غَيْرَهُ هَلَكَ و ذٰلِكَ مِنْ قَولِ اللّهِ تَعالىٰ: ﴿وَأَنَّ هَٰذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ ۖ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ۚ ذَٰلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾!

Тарҷумаи гуфтор:

Абдуллоҳ ибни Ҳабиби Табарӣ моро хабар дод, гуфт: Шунидам Мансур мефармояд: Маҳдӣ роҳе аст ки ҳар кас дар ғайри он гом ниҳад ҳалок мешавад ва ин аз сухани Худованди Баландмартаба аст ки фармуд: <<Ва ҳароина ин роҳи ман аст ки рост аст пас онро бипуйед ва роҳҳои дигарро напуйед ки шуморо аз роҳи ӯ пароканда мекунад, ин чизе аст ки шуморо ба он панд медиҳад бошад ки парҳезкор шавед>> (Анъом/ 153)!

4. أخْبَرَنا ذاكِرُ بْنُ مَعروفٍ الخُراسانيُّ، قال: سَأَلْتُ المنصورَ عَنْ قَولِ اللّهِ تَعالىٰ: ﴿لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُومًا مَخْذُولًا﴾، قال: لا تَجْعَلْ مَعَ المَهْدِيِّ إماماً آخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُوماً مَخْذُولاً! فَرَءآني أَنْظُرُ إلَيْهِ فَقالَ: هٰذا مِنْ تَأويلِهِ! قُلْتُ: و ما تَأويلُهُ؟ قالَ: مِصْداقُهُ!

Тарҷумаи гуфтор:

Зокир ибни Маъруфи Хуросонӣ моро хабар дод, гуфт: Аз Мансур дар бораи сухани Худованди Баландмартаба пурсидам ки фармудааст: <<Бо Худованд худоӣ дигаре қарор надеҳ ки некуҳида ва вогузошта хоҳӣ нишаст>> (Исроъ/ 22),

фармуд: Бо Маҳдӣ имоми дигаре қарор надеҳ ки некуҳида ва вогузошта хоҳӣ нишаст! Пас он ҳазрат дид ки ман (бо таъаҷҷуб) ба ӯ менигарам, пас фармуд: Ин аз таъвили он аст! Гуфтам: (Мурад аз) таъвил чист? Фармуд: Масодиқаш!

Шарҳи гуфтор:

Ин аз он рӯст ки гирифтани пешвое ҷуз пешвои мансуб аз ҷониби Худованд, бо тавҳиди Худованд дар ҳокимият мунофот дорад ва ба ширк боз мегардад ва ин нуктаи бисёр муҳиме аст ки дар китоби шарифи <<Бозгашт ба Ислом>> (с309) ба тафсил табйин шудааст.

5. أَخْبَرَنا محمّدُ بْنُ عبدِ الرَّحْمٰنِ الْهِرَوِيُّ، قالَ: كُنْتُ عِنْدَ المنصورِ أَقْرَأُ كِتابَ اللّهِ فَلَمّا بَلَغْتُ قَولَهُ تَعالىٰ: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَىٰ حَرْفٍ﴾ قالَ: أَ تَعْلَمُ مَنْ يَعْبُدُ اللّهَ عَلىٰ حَرْفٍ؟ قُلْتُ: اللّهُ و وَلِيُّهُ أَعْلَم، قالَ: مَنْ نَصَبَ دُونَ المَهْدِيِّ شَيْئاً فَهُوَ يَعْبُدُ اللّهَ عَلىٰ حَرْفٍ! قُلْتُ: أما أَنْتَ مَهْدِيٌّ جُعِلْتُ فِداكَ؟! قالَ: أنا مَهْدِيٌّ إلَى اللّهِ و خَليفَتِهِ و لكِنَّ المَهْدِيَّ مَهْدِيُّ آلِ البَيْت!

Тарҷумаи гуфтор:

Маҳаммад ибни Абдурраҳмони Ҳиравӣ моро хабар дод, гуфт: Назди Мансур китоби Худоро тиловат мекардам то ба ин сухани Ӯ расидам ки мефармояд: <<Ва аз мардум касе аст Худоро бар лабае мепарастад>> (Ҳаҷ/ 11), фармуд: Оё медони ки чи касе Худоро бар лабае мепарастад? Арз кардам: Худо ва валияш донотаранд, фармуд: Касе ки чизе ғайр аз Маҳдиро мансуб мекунад, ӯ Худоро бар лабае мепарастад! Арз кардам: Оё ту як Маҳдӣ (ба маънои ҳидоят шуда) нестӣ фидоят шавам?! Фармуд: Ман Маҳдие ба сӯӣ Худо ва халифааш ҳастам, вале Маҳдӣ Маҳдии олул байт аст!

6. أَخْبَرَنا وَليدُ بْنُ مَحْمودٍ السَّجِسْتانيُّ، قالَ: سَأَلْتُ المنصورَ عَنْ قَولِ اللّهِ تَعالىٰ: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُهْتَدُونَ﴾، قال: الّذِينَ آمَنُوا بِوِلايَةِ المَهْدِيِّ و لَمْ يَخْلِطُوها بِوِلايَةِ فُلانٍ و فُلان!

Тарҷумаи гуфтор:

Валид ибни Муҳаммади Саҷистонӣ моро хабар дод, гуфт: Аз Мансур дар бораи сухани Худованди баландмартаба пурсидам ки мефармояд: <<Касоне ки имон оварданд ва имони худро бо зулм напӯшонданд барои онон амният аст ва

онон ҳидоят ёфтагонанд>> (Анъом/ 82), фармуд: Касоне ки ба вилояти Маҳдӣ имон оварданд ва онро ба вилояти фалонӣ ва фалонӣ наёмехтанд!

7. أَخْبَرَنا عبدُ اللّهِ بْنُ مُحمّدٍ البلخيُّ، قال: سَمِعْتُ العالِمَ يَقُولُ: مَنْ أَشْرَكَ مَعَ إمامٍ إمامَتُهُ مِنْ عِنْدِ اللّهِ مَنْ لَيْسَتْ إمامَتُهُ مِنْ عِنْدِ اللّهِ فَكَأَنَّما خَرَّ مِنَ السَّماءِ فتَخْطَفُهُ الطَّيرُ أو تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي مَكانٍ سَحيقٍ! قُلْتُ: جُعِلْتُ فِداكَ إنَّهُمْ يَتَشَبَّثُونَ بِالغَيْبَةِ! قالَ: وَ هَلْ يَتَشَبَّثُ بِها إلّا كُلُّ سارِقٍ؟! ما لَهُمْ -قَطَعَ اللّهُ أَيْدِيَهُمْ- يُكْرِهُونَهُ عَلَيْها ثُمَّ يَتَشَبَّثُونَ بِها؟! لا وَاللّهِ بَلْ أَشْرَكُوا! لا وَاللّهِ بَلْ أَشْرَكُوا!

Тарҷумаи гуфтор:

Абдуллоҳ ибни Муҳаммади Балхӣ моро хабар дод, гуфт: Шунидам олим мефармояд: Ҳар кас бо имоме ки имоматаш аз назди Худованд аст имомеро шарик созад ки имоматаш аз назди Худованд нест, чунон аст ки аз осмон партоб шуда пас парандае ӯро рабуда ё бод ӯро ба ҷои дур андохта бошад! Арз кардам: Фидоят шавам, инҳо ғайбатро дастовез қарор медиҳанд! Фармуд: Ва оё ҷуз ин аст ки ҳар сориқе онро дастовез қарор медиҳад?! Онҳоро чи мешавад –Худованд дастонашонро қатъ кунед– ки худи ӯро ба он водор мекунанд ва сипас онро дастовез қарор медиҳанд?! На ба Худо савганд балки шарик гирифтанд (ё мушрик шуданд)! На ба Худо савганд балки шарик гирифтанд (ё мушрик шуданд)!

Шарҳи гуфтор:

Манзури он ҳазрат аз инки <<Ҳар сориқе ғайбатро дастовез қарор медиҳад>> ин аст ки ҳар сориқе дар ғайбати молик ба сирқати моли ӯ иқдом мекунад ва ин ташбеҳи иқдоми ин гурӯҳ дар ғайбати Маҳдӣ ба иқдоми сорқон дар ғайбати соҳиби хона аст.

8. أَخْبَرَنا هاشِمُ بْنُ عُبَيْدٍ الْخُجَنْدِيُّ، قالَ: سَمِعْتُ المنصورَ يَقُولُ: أُمِرَ النّاسُ بِمَعْرِفَةِ المَهْدِيِّ و الرَّدِّ إلَيْهِ وَ التَّسْليمِ لَهُ، فَإنْ صَلُّوا و صامُوا وَ جَعَلُوا فِي أنْفُسِهِمْ أن لا يَرُدُّوا إلَى الْمَهْدِيِّ كَما أُمِرُوا كانُوا بِذٰلِكَ مُشْرِكين! ثُمَّ سَكَتَ حتّىٰ قُمْتُ مِنْ عِنْدِهِ فَنادانِي: يا هاشِمُ! لَقَدْ حَقَّ الْقَولُ أنَّهُ مَنْ سَمِعَ مَقالَتِي هٰذِهِ فَلَمْ يُجِبْها أَكَبَّهُ اللّهُ عَلىٰ مِنْخَرَيْهِ في النّارِ كائِناً مَنْ كانَ!

Тарҷумаи гуфтор:

Ҳоҳим ибни Убайди Хуҷандӣ моро хабар дод, гуфт: Шунидам Мансур мефармояд: Мардум ба шинохти Маҳдӣ ва

ирҷоъ ба ӯ ва вогузордан ба ӯ амр шудаанд, пас агар намоз бигзоранд ва рӯза бигиранд вале баноро бар ин нагзоранд ки ба Маҳдӣ вогузор кунанд, бо ин кор мушрик мешаванд! Сипас сукут намуд то инки ман аз назди ӯ бархостам, пас манро овоз дод: Эй Ҳошим! Ҳароина ин сухан рост омад ки ҳар кас ин гуфтумони манро бишнавад ва онро иҷобат накунад, Худованд ӯро бо биниш ба оташ меандозад, ҳар кас ки мехоҳад бошад!

